

te sturen. Zij moeten een plan maken voor een versterkte logie of reduit binnen de wallen te Cannanur. [fol. 84] Die moet voldoen aan de geheime resolutie van 2 april 1764. Het bestuur moet die aan hen geven. Het plan moet de kosten van de nieuwe gebouwen en van de afbraak bevatten. Conform de besluiten van 19 en 22 september 1766 moet het bestuur de vestingwerken te Cannanur voorlopig zo laten als ze zijn. Het plan dient men naar Heren XVII te sturen en de Hoge Regering zal er in het belang van de Compagnie een besluit over nemen. Het bestuur zal bevolen worden de opdrachten van verleden jaar over de afbraak van versterkingen te Quilon, Cranganur en Chettuvay nu uit te voeren en op te houden met het uiten van nutteloze en tijd verspillende bezwaren daartegen. [fol. 85] Overeenkomstig de wens van Heren XVII zal Cochín vooralsnog niet worden verlaten maar zullen de vestingwerken aan de zee kant zo goed mogelijk beschermd worden, zeker daar hun toestand in de brief van 15 april 1766 niet ongunstig wordt voorgesteld. De ingenieurs Massenvelt en Jan Fredrik Duntzfeld, die in 1764 naar Cochín werden gezonden, hebben op verre na niet voldaan aan hun opdracht bij geheime resolutie van 5 april 1764 om de toestand van de vestingwerken te Cochín, de situatie op Vypin en wat dies meer zij op te nemen. Duntzfeld is inmiddels wegens zijn gezondheid naar Nederland gerepatriëerd. Om duidelijkheid te krijgen moeten aan de twee ingenieurs uit Ceylon en aan Dirk Zeijnde desbetreffende extracten uit genoemde geheime resolutie van 5 april 1764 gegeven worden. [fol. 86] Ze moeten aan alle eisen daarin voldoen en het bestuur dient hun rapporten, tekeningen en berekeningen aan Heren XVII, zowel als aan de Hoge Regering te zenden. Thans worden de rapporten van ingenieur Massenvelt cum suis, wat daarop betrekking heeft en desbetreffende extracten uit de geheime brieven uit Cochín van 9 april 1765 en 15 april 1766 meegezonden. Het is onzeker of de eerstgenoemde stukken al direct uit Malabar naar Nederland zijn gestuurd en of Heren XVII ze heeft afgewacht om zich nader te verklaren over het aanhouden of verlaten van de stad Cochín. Hiermee is deze zaak evenwel nog niet afgehandeld.)

Van de der ministers aanbevolene inkoop van peper marktprijs weinig gekomen zijnde, heeft als een gevolg daarvan den verkoop te Cochín tegens 20 percento suiver avans ook zomin plaatsgevonden, als de herwaarts sending van dien ingekogten korl. Dat anders zonder een expresse aanleg van scheepen zeer wel geschieden kan met de bodems die jaarlijks zo van Ceilon als van Souratta en van de Mallabaar zelve, ditheen retourneeren. Dus dit laatste zoomin een reden uitmaakt, waarom men dien inkoop des mogelijk niet zoude laten geschieden, als het zeggen der ministers bij hun secreet schrijvens van den 15 april jongstleden dat er weinig apparentie was om langs den hen voorgeschreeven weg een naamwaardige quantiteit peper magtig te worden, als zij daartoe maar alle hunne vermogens in het werk stellen. Waartoe wij hen, onder aanschrijving van het nodige tot een klaar begrip onser ordre op dat sujet, zullen aanspooren, dan wel, om ons te overtuygen, dat er gene mercantile middelen op de Mallabaar employabel zijn.

Fol. 86v-87v.

(Daarom is het toegestaan om ten noorden van Cranganur tot aan Cannanur voor een kandijl peper 90 ropia en te Cannanur zelf 100 ropia te betalen, ofwel 5 $\frac{3}{4}$ en 6 stuiver het pond. Het bestuur zegt dat de peper voor die prijs te Chettuvay te krijgen is. Als Ceylon van de benodigde hoeveelheid is voorzien, mag er geprobeerd worden om te Cochín 10 à 20.000 pond met 20 % winst te verkopen. [fol. 88] Daar is kans op, want in het antwoord van Jan Schreuder op de tegenwerpingen van het bestuur tegen zijn rapport over Malabar wordt aangetoond dat peper voor genoemde prijzen ingekocht met de kosten en winstmarge maar op 118 $\frac{1}{4}$ ropia het kandijl zal uitkomen. In rustige omstandigheden wordt er te Calicut ten minste 125 ropia voor betaald. Heren XVII vroegen om nadere uitleg naar aanleiding van de geheime resolutie van 9 april 1764, waarin wordt gesteld dat de handel te Cochín, uitgezonderd de invoer van specerijen en Japans staafkoper, voor peper altijd open is geweest. Daarin wordt ook aangegeven wanneer en met welk doel die vrijheid is ingevoerd. Welk voordeel verwacht men daarvan voor de Compagnie en waarom is het niet nadelig voor de afzet van Compagnies goederen. [fol. 89] Met dit besluit werd slechts bedoeld de vrije